

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30. maj 2017 — Mahmud Ibrahim m.fl. mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-318/17)

(2017/C 309/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, retlig repræsenteret ved forældrene Fadwa og Mahmud Ibrahim, samt Ahmad Ibrahim, retlig repræsenteret ved forældrene Fadwa og Mahmud Ibrahim

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

1) Er overgangsbestemmelsen i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU⁽¹⁾ til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, som udgør en gennemførelse af bemyndigelsen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, der er udvidet i forhold til den tidligere bestemmelse, og hvorefter en ansøgning om international beskyttelse skal afvises, når ansøgeren er blevet indrømmet subsidær beskyttelse i en anden medlemsstat, såfremt den nationale bestemmelse i mangel af en national overgangsbestemmelse også finder anvendelse på ansøgninger, som er indgivet før den 20. juli 2015?

Tillader overgangsbestemmelsen i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU medlemsstaterne at gennemføre den udvidede bemyndigelse i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU med tilbagevirkende kraft med den konsekvens, at også asylansøgninger, som er indgivet før den nationale gennemførelse af denne udvidede bemyndigelse, men som på tidspunktet for gennemførelse endnu ikke er endeligt afgjort, skal afvises?

2) Indrømmer artikel 33 i direktiv 2013/32/EU medlemsstaterne en ret til at vælge, om de vil afvise at behandle en asylansøgning på grund af anden international kompetence (Dublinforordningen) eller i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32?

3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er EU-retten til hinder for, at en medlemsstat kan afvise at behandle en ansøgning om international beskyttelse på grund af indrømmelse af subsidær beskyttelse i en anden medlemsstat som gennemførelse af bemyndigelsen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, når

a) ansøgeren begærer en forbedring af den subsidære beskyttelse, som er blevet ham indrømmet i en anden medlemsstat (tilkendelse af flygtningestatus), og asylsagen i den anden medlemsstat var behæftet med systemmæssige mangler og fortsat er det eller

b) udformningen af den internationale beskyttelse, navnlig levevilkårene for personer, som er berettiget til subsidær beskyttelse, i den anden medlemsstat, som allerede har indrømmet ansøgeren subsidær beskyttelse,

— er i strid med artikel 4 i chartret om grundlæggende rettigheder henholdsvis EMRK's artikel 3 eller

— ikke opfylder kravene i artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU, uden dog at være i strid med chartrets artikel 4 henholdsvis EMRK's artikel 3?

4) Såfremt det tredje spørgsmål, litra b), besvares bekræftende: Gælder dette også i tilfælde, hvor personer, som er berettiget til subsidær beskyttelse, ikke sikres eksistenssikrende ydelser eller i forhold til andre medlemsstater kun i væsentligt begrænset omfang, men de hvad dette angår ikke behandles anderledes end denne medlemsstats egne statsborgere?

5) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende:

- a) Finder Dublin III-forordningen anvendelse i en sag om indrømmelse af international beskyttelse, når asylansøgningen er indgivet før den 1. januar 2014, men anmodningen om tilbagetagelse først er indgivet efter den 1. januar 2014, og ansøgeren tidligere (i februar 2013) allerede har fået subsidiær beskyttelse i den anmodede medlemsstat?
- b) Følger det som en uskreven regel af Dublinreglerne, at ansvaret overgår til den medlemsstat, som anmoder om tilbagetagelse af en ansøger, når den anmodede ansvarlige medlemsstat har afslået anmodningen om tilbagetagelse i henhold til Dublinreglerne, som var fremsat inden for fristen, og i stedet har henvist til en mellemstatslig tilbagetagesaftale?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180, s. 60).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 30. maj 2017 — Nisreen Sharqawi m.fl. mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-319/17)

(2017/C 309/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, retligt repræsenteret ved moderen Nisreen Sharqawi, og Hosam Fattayrji, retligt repræsenteret ved moderen Nisreen Sharqawi

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er overgangsbestemmelsen i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU⁽¹⁾ til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, som udgør en gennemførelse af bemyndigelsen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, der er udvidet i forhold til den tidligere bestemmelse, og hvorefter en ansøgning om international beskyttelse skal afvises, når ansøgeren er blevet indrømmet subsidiær beskyttelse i en anden medlemsstat, såfremt den nationale bestemmelse i mangel af en national overgangsbestemmelse også finder anvendelse på ansøgninger, som er indgivet før den 20. juli 2015?

Tillader overgangsbestemmelsen i artikel 52, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU medlemsstaterne at gennemføre den udvidede bemyndigelse i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU med tilbagevirkende kraft med den konsekvens, at også asylansøgninger, som er indgivet før den nationale gennemførelse af denne udvidede bemyndigelse, men som på tidspunktet for gennemførelse endnu ikke er endeligt afgjort, skal afvises?

- 2) Indrømmer artikel 33 i direktiv 2013/32/EU medlemsstaterne en ret til at vælge, om de vil afvise at behandle en asylansøgning på grund af anden international kompetence (Dublinforordningen) eller i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er EU-retten til hinder for, at en medlemsstat kan afvise at behandle en ansøgning om international beskyttelse på grund af indrømmelse af subsidiær beskyttelse i en anden medlemsstat som gennemførelse af bemyndigelsen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, når
 - a) ansøgeren begærer en forbedring af den subsidiære beskyttelse, som er blevet ham indrømmet i en anden medlemsstat (tilkendelse af flygtningestatus), og asylsagen i den anden medlemsstat var behæftet med systemmæssige mangler og fortsat er det eller